

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>.
2. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-D0%B2%D1%80#Text>.
3. Про Державне бюро розслідувань : Закон України від 12 листопада 2015 року № 794-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text>.

Свириденко Станіслав Володимирович,
старший викладач кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

НЕДОЛІКИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ, ВЧИНЕНИХ ОСОБАМИ, ЯКІ КОРИСТУЮТЬСЯ НЕДОТОРКАННІСТЮ

Інститут недоторканності певної категорії осіб існує здебільшого в демократичних країнах і є гарантією їхньої захищеності від неправомірного кримінального переслідування під час виконання ними своїх професійних обов'язків. Однак в Україні недоторканність таких осіб має широкий характер, що значною мірою ускладнює розслідування вчинених ними кримінальних правопорушень. Норми чинного кримінального процесуального законодавства України фактично унеможливають здійснення швидкого, повного та неупередженого розслідування і притягнення до кримінальної відповідальності осіб, які користуються недоторканністю. В умовах збройної агресії РФ, віднесення до категорій осіб (які користуються таким правом недоторканності) – діючих депутатів, які практично виправдовують агресію, вчинюють інші злочини в умовах воєнного стану обумовлюють необхідність суттєвої зміни пріоритетів, стосовно надання та дотримання такого, або щонайменш визначення проблем, що виникають у зв'язку з недоліками чинного законодавства у частині врегулювання досудового розслідування злочинів, вчинених особами, які користуються недоторканністю. На нашу думку, до таких проблемних аспектів відносяться:

- невідповідність норм Кримінального процесуального кодексу України та Закону «Про статус народного депутат України» нормам Конституції України. Адже, положення перших двох нормативно-правових актів суттєво розширюють гарантії недоторканності народних депутатів порівняно з тими, які передбачені Основним

Законом держави, що ускладнює процес кримінального переслідування даних осіб. Зокрема, це стосується підстав і порядку застосування до них запобіжних заходів, здійснення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій та ін.;

- відсутність у КПК України положень про особливості порядку притягнення до кримінальної відповідальності, затримання і обрання запобіжного заходу відносно Уповноваженого ВРУ з прав людини та суддів Конституційного Суду України;

- неврегульованість механізму притягнення до кримінальної відповідальності Президента України, повноваження якого припинено внаслідок процедури імпічменту, розпочатої відносно останнього в силу вчинення ним злочину;

- невизначеність порядку дій правоохоронних органів у випадку вчинення кримінального правопорушення особою, яка користується дипломатичним імунітетом.

Зазначене вимагає удосконалення правового регулювання розслідування злочинів, вчинених особами, які користуються недоторканністю, форм і методів його проведення, а також перегляду усталеної практики проведення окремих процесуальних дій. Більше того, у демократичній, правовій державі притягнення до кримінальної відповідальності осіб, які користуються недоторканністю, а також здійснення щодо них кримінального провадження має відбуватися на загальних підставах виходячи з конституційної засади рівності громадян перед законом і судом.

Список використаних джерел

1. Кримінальний процесуальний кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 2023. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17/ed20200317>